

СИНЪТ НА РИБАРЯ

Превод от руски: Дона Минчева, 1981

chitanka.info

Живял някога един рибар. Той имал малък син. Отишли веднъж рибарят и синът му на риболов. Наловили толкова много риба, че нямали в какво да я занесат до в къщи. Върнал се бащата за съдове, а всичката риба оставил на сина си.

Погледнал синът на рибаря в мрежата и забелязал между другата риба една прекрасна червена рибка. Момчето си помислило:

„Жалко е да се убие такава прекрасна рибка!“

Взел той рибката и я пуснал във водата. Обърнала се рибката, измъкнала от перката си една малка костича, дала я на момчето и му казала:

— Скрый тази костича. Изпаднеш ли в беда, ела край реката, извади я и извикай: „Червена рибке!“ Аз веднага ще дойда и ще ти помогна.

Върнал се бащата, донесъл съд, гледа — няма я червената рибка. Ядосал се на сина си и го изпъдил:

— Върви, където искаш, и да не си посмял да се покажеш пред очите ми!

Тръгнало момчето самичко. Вървяло, вървяло, по едно време гледа — пред него тича елен, а един ловец го гони и още малко — ще го стигне. Пресякло момчето пътя на ловеца и не му дало да убие елена.

Обърнал се тогава еленът, отскубнал един косъм от козината си, дал го на момчето и му казал:

— Изпаднеш ли в беда, ела край гората, извади този косъм и извикай: „Елене!“ Аз веднага ще дойда и ще ти помогна!

Тръгнало момчето по-нататък. Гледа — на небето лети жерав, а един орел го гони и още малко — ще го настигне. Хвърлило момчето тоягата си върху орела и спасило жерава от смърт. Отскубнал жеравът от крилото си едно перце, дал го на момчето и му казал:

— Изпаднеш ли в беда, извади това перце и извикай: „Жераве!“ Аз веднага ще дойда и ще ти помогна!

Продължило момчето по-нататък. По едно време гледа — тичат кучета след една лисица и още малко ще я настигнат. Синът на рибаря прогонил кучетата и спасил лисицата. Отскубнала лисицата косъм от козината си, дала го на момчето и му казала:

— Изпаднеш ли в беда, ела край гората, извади този косъм и извикай: „Лисо!“ Аз веднага ще дойда и ще ти помогна!

Тръгнал синът на рибаря по-нататък. Намерил една много красива и много богата девойка и решил да се ожени за нея.

А тази девойка имала такова огледало, че където и да се скриел човек, огледалото можело да го открие и да ѝ го покаже. Тя заявила, че ще се омъжи само за оня, който успее така да се скрие, че тя да не може да го види в огледалото си.

Синът на рибаря отишъл край реката, извадил рибната костича и извикал:

— Червена рибке!

Рибката веднага се появила. Момъкът ѝ казал своето желание. Накарала го рибката да се качи на гърба ѝ и го понесла навътре в морето, спуснала се тя чак на морското дъно, скрила го зад един голям камък и го покрила с тялото си.

Погледнала девойката в огледалото и видяла момъка на морското дъно.

Върнал се той и ѝ казал:

— Не си разбрала къде се бях скрил.

Девойката отвърнала:

— Как не, една червена рибка те заведе на морското дъно, скри те зад един камък и те прикри с тялото си.

— Добре, ще се скрия още веднъж — рекъл момъкът.

Отишъл той край гората, извадил еленовия косъм и извикал елена. Еленът се явил веднага, накарал го да се качи на гърба му и го отнесъл навътре в една гъста и непроходима гора. Там той го скрил в една пещера и го прикрил с тялото си.

Погледнала девойката в огледалото си и видяла момъка.

Върнал се синът на рибаря и ѝ казал:

— Не си разбрала къде се бях скрил.

Девойката отвърнала:

— Един елен те отведе в гъстата гора, скри те в една пещера и те прикри с тялото си.

— Добре, ще се скрия за трети път — казал момъкът.

Отишъл той на открито поле, извадил перцето и извикал жерава. Жеравът се явил веднага, накарал го да се качи на гърба му и полетял. Стигнал той до самия край на небето, потулил момъка и го прикрил с тялото си.

Погледнала девойката в огледалото си и го видяла.

Върнал се той и казал:

— Сега така се бях скрил, че не си могла да ме намериш!

Девојката отвърнала:

— Един жерав те скри на самия край на небето и те прикри с
тялото си.

Тогава момъкът я помолил:

— Добре, позволи ми да се скрия и четвърти път!

Отишъл той край гората, извадил лисичия косъм и повикал
лисицата. Разказал ѝ той за своето желание. Повела го лисицата със
себе си и го скрила зад девет планини. Почнала след това да рови
земята. Ровила, ровила, докато изровила проход до къщата, в която
живееела девојката. Повела тогава момъка и го скрила под миндера на
девојката.

Гледала девојката в огледалото, гледала, обръщала го към
планините, към горите, към небето и морето — никъде не видяла
момъка.

Учудила се тя и извикала:

— Къде си, хитрецо такъв, че не мога да те видя?

Извела тогава лисицата момъка изпод миндера. Смаяла се
девојката. Оженил се за нея синът на рибаря и заживял богато.

Както виждате — най-много му помогнала лисицата!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.